

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 21 maart 2011 — Compass-Datenbank GmbH/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-138/11)

(2011/C 186/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Compass-Datenbank GmbH

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Andere partij: Bundeskartellanwalt, Bundeswettbewerbsbehörde

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 102 VWEU aldus worden uitgelegd dat een ambtsdrager een economische activiteit verricht, wanneer hij de gegevens die ondernemingen op grond van een wettelijke meldingsplicht hebben meegegeeld, opslaat in een databank (ondernemingsboek) en tegen vergoeding inzage verleent en/of print-outs laat vervaardigen, maar verder gaande vormen van gebruik verbiedt?

Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

- 2) Is er sprake van een economische activiteit wanneer de ambtsdrager vormen van gebruik die verder gaan dan het verlenen van inzage en het vervaardigen van print-outs verbiedt en zich daarvoor beroept op zijn beschermd recht sui generis als vervaardiger van de databank?

Indien de eerste of de tweede vraag bevestigend worden beantwoord:

- 3) Moet artikel 102 VWEU aldus worden uitgelegd dat de basisbeginselen van de uitspraken van 6 april 1995, Magill TV Guide (C-241/91 en C-242/91, Jurispr. blz. I-743), en I.M.S. Health (C-418/01, Jurispr. blz. I-5039) („Essential-Facilities-doctrine”) ook moeten worden toegepast wanneer geen „upstream-markt” bestaat, omdat de beschermde gegevens in het kader van overheidsactiviteiten worden verzameld en in een databank (ondernemingsboek) worden opgeslagen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen Sad Varna (Bulgarije) op 28 maart 2011 — OOD Klub/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

(Zaak C-153/11)

(2011/C 186/21)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen Sad Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: OOD Klub

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 168, lid 1, sub a, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 ⁽¹⁾ betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat — nadat de belastingplichtige zijn keuzerecht heeft uitgeoefend en het onroerend goed dat een investeringsgoed is voor het bedrijfsvermogen heeft bestemd — moet worden vermoed (dit wil zeggen dat tot bewijs van het tegendeel ervan moet worden uitgegaan) dat dit goed voor de door de belastingplichtige verrichte belastbare handelingen wordt gebruikt?
- 2) Moet artikel 168, lid 1, sub a, van richtlijn 2006/112 aldus worden uitgelegd dat het recht op aftrek van voorbelasting bij de aankoop van een onroerend goed dat voor het bedrijfsvermogen van een belastingplichtige is bestemd, onmiddellijk ontstaat binnen het belastingtijdvak waarin de belasting verschuldigd wordt, zulks ongeacht de omstandigheid dat het onroerend goed wegens het ontbreken van de wettelijk voorgeschreven vergunning tot ingebruikneming (gebruiksvergunning) niet kan worden gebruikt?
- 3) Is rechtspraak inzake de uitlegging van de richtlijn en een bestuurspraktijk als die van de Natsionalna Agentsia po Prihodite verenigbaar met de richtlijn indien daarin het recht op aftrek van de voorbelasting voor belastingplichtige personen wat betreft door hen gekochte investeringsgoederen wordt geweigerd op grond dat deze goederen voor de persoonlijke behoeften van de eigenaars van de vennootschappen worden gebruikt, zonder dat op dit gebruik btw wordt geïnd?

- 4) Heeft verzoekster als vennootschap in een geval als dat in het hoofdgeding een recht op aftrek van de voorbelasting inzake de aankoop van een onroerend goed, namelijk de maisonnette in Sofia?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 5 april 2011 — Europese Commissie/ Franse Republiek

(Zaak C-164/11)

(2011/C 186/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: W. Mölls, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Franse Republiek, door niet de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om haar stelsel van belasting van elektriciteit aan te passen aan het bepaalde in richtlijn 2003/96/EG (¹), ondanks het verstrijken van de in artikel 18, lid 10, tweede alinea, van deze laatste vastgelegde overgangstermijn, niet heeft voldaan aan de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen.

— De Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In haar verzoekschrift zet de Commissie uiteen dat ondanks het verstrijken van de aan verweerster gestelde overgangstermijn, op 1 januari 2009, deze laatste nog steeds niet alle aspecten van haar stelsel van belasting op elektriciteit aan de bepalingen van de richtlijn heeft aangepast. Volgens de Franse autoriteiten geeft wet nr. 2010-1488 van 7 december 2010, die is vastgesteld en in werking is getreden na het verstrijken van de in het met redenen omklede advies gestelde termijn, in nationaal recht uitvoering aan de richtlijn. Volgens de Commissie moet het onderhavige beroep worden beoordeeld aan de hand van de stand van het nationale recht op het moment waarop de in het met redenen omklede advies gestelde termijn verstreek.

Hoe dan ook heeft Frankrijk volgens de Commissie nog steeds niet alle aspecten van haar stelsel van belasting van elektriciteit aangepast aan de bepalingen van de richtlijn. Verzoekster verwerpt het argument van de nationale autoriteiten dat de richtlijn accijnsverhogingen, afhankelijk van de betrokken geografische zones, niet verbiedt. De richtlijn voert juist het beginsel in dat voor alle elektriciteitsverbruik in een zelfde lidstaat hetzelfde

tarief geldt en bevat in de artikelen 5, 14, 15 en 17 een limitatieve opsomming van de uitzonderingen op dat beginsel.

De Commissie verwerpt overigens het standpunt van de Franse autoriteiten dat de gehanteerde tariefverschillen geen gevaar voor fraude meebrengen, geen extra last leggen op de marktdeelnemers en de toegang tot de markt van buitenlandse leveranciers niet beperken.

(¹) Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283, blz. 51).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 18 april 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)/Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Zaak C-179/11)

(2011/C 186/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Verwerende partij: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Prejudiciële vragen

1) Wanneer een lidstaat bij wie een asielaanvraag wordt ingediend overeenkomstig de verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 (¹), beslist een andere lidstaat aan te zoeken die hij verantwoordelijk acht voor het onderzoek van deze aanvraag, waarborgt richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 (²) dan dat de betrokken asielzoekers in aanmerking komen voor de minimale opvangvoorzieningen waarin zij voorziet gedurende heel de procedure van overname of terugname door die andere lidstaat?

2) Zo ja:

a) Neemt de verplichting die op de eerste lidstaat rust om minimale opvangvoorzieningen te verstrekken een einde op het ogenblik van de beslissing van aanvaarding door de aangezochte staat dan wel bij effectieve overname of terugname van de asielzoeker of op een heel ander moment?